

Fietstocht / Wandeltocht door het buitengebied van de Gemeente Heeze-Leende aangeboden aan burgemeester en wethouders van onze Gemeente ter gelegenheid van het Jubileum ' 40 jaar IVN Afdeling Heeze-Leende ' op 11 april 2010.

Route beschrijving.

Vertrekpunt bij het Oude Kerkhof in Heeze (hoek Holeweg/Kerkhof) vanaf wandelknooppunt 73 richting 74 - tweede weg links richting Boschwachter 'fietscafé – links Heezerenbosch – overgaand in fietspad Oude Baan – over viaduct snelweg (links van fietspad natuurgebied Spinsterberg) – fietspad route 53 volgen – tegenover Heezer Hut links aanhouden - Valkenswaardseweg oversteken. (Afstand 6 kilometer).

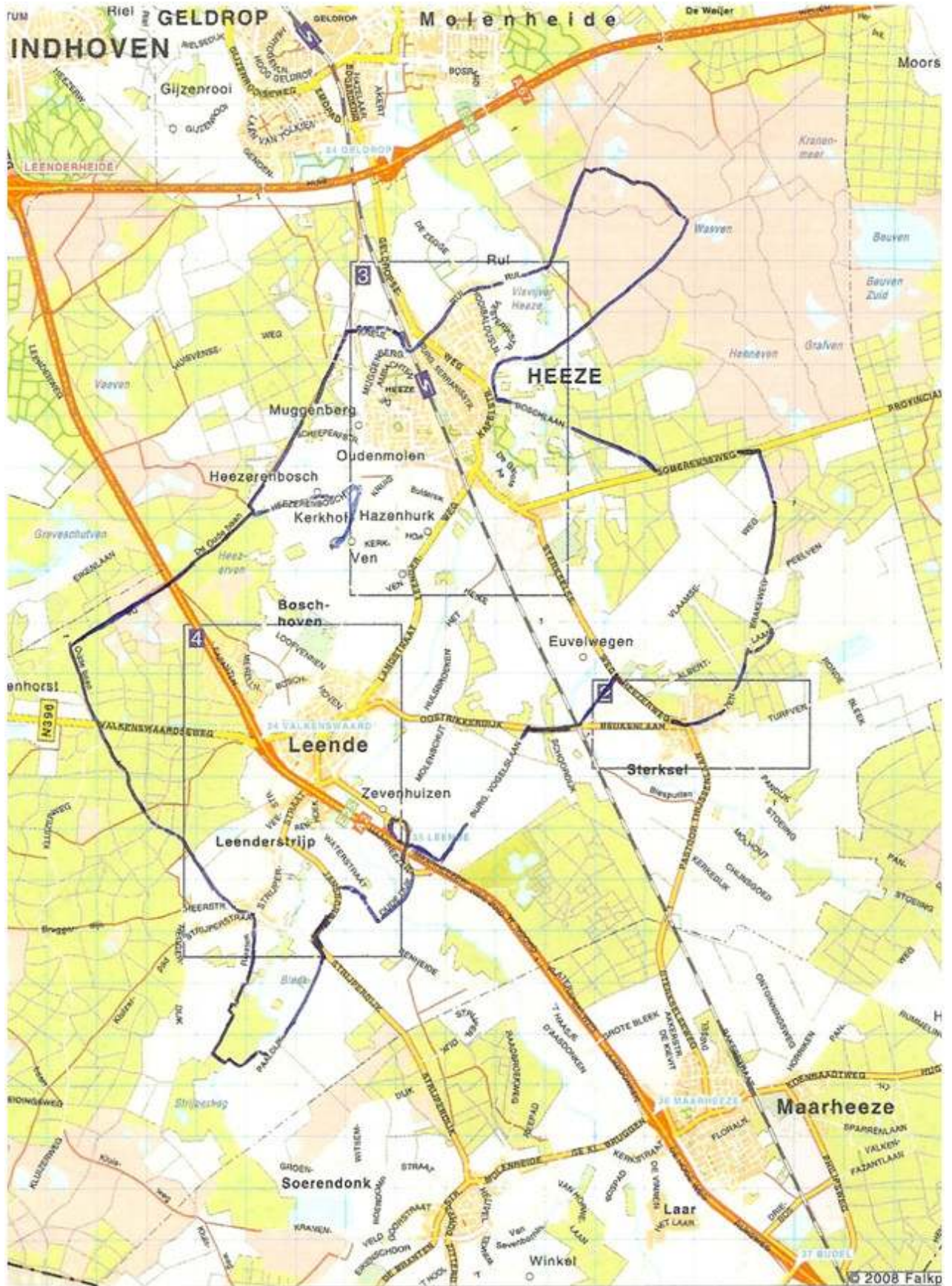
Volg smal fietspad route 54 'Strijperpad' door het Leenderbos – langs in aanbouw zijnde molen – langs Sint Janskapel – einde Kapelstraat links Strijperstraat route 59 – voor pleintje (winkel Sintjan) rechts fietspad De Riesten (langs oude boerderij) – einde fietspad –links Paaldijk richting Riestenblik – links Strijperdijk en meteen rechts Jansborg – eerste weg rechts Renheide – tweede weg links Oude Dijk – over viaduct. (Afstand 15 Km).

Links Maarheezerweg Noord (onder viaduct door) – links Burgemeester Vogelslaan – (bij kruising met zandweg links oorlogsmonument) – einde weg rechts Oostrikkerweg (rechts drie dorpen punt) – over spoorlijn – Kloosterlaan (smalspoormonument) – einde weg rechts Heezerweg – tegenover Kerk (bij kerk grafmonument Pompen en monument drie congregaties)– Dreef (over bruggetje) – langs kapelletje route 11 blijven volgen over Providentia (Afstand 22 Km).

Weg oversteken (langs Recrenova) – Ten Brakeweg – Lange Bleek – Somerenseweg – links fietspad volgen route 13 – weg oversteken - Boschlaan – langs boerderijen, ijskelder en kasteel (Afstand 27 Km).

Einde weg rechts Kapelstraat - 150 meter rechts Strabrechts Plein – route 12 volgen richting Strabrechtse Heide – route 88 fietspad over de heide – bij splitsing linksaf route 87 volgen – einde pad linksaf fietspad naar De Plaetse (Afstand 33 Km).

Rul – Rulselaan – Rotonde recht oversteken – Spoorlijn over – na Parkeerplaats meteen fietspad rechts – komt uit op Kreijl na ca 100 mtr rechts Nicasiuskapel – omkeren rechts en meteen weer rechts ca 500 mtr richting Huisvenneweg - links fietspad Bels Lijntje route 50+52 volgen tot Heezerenbosch links richting Heeze. (Totale afstand 38 Km).

Wij beginnen onze fietstocht bij de oude kern van Heeze, het Kerkhof. Reeds in de Romeinse tijd was dit gebied bewoond, de opgravingen die hier gedaan zijn getuigen hiervan.

Op deze hogere zandgronden werden de eerste kerken gebouwd; eerst een houten kerk en rond 1500 een van steen.

Na de Vrede van Munster in 1648 gold het Protestantisme hier (in ons land) als de staatsgodsdienst. De katholieken mochten hier geen godsdienstoefeningen houden. Zij moesten daarvoor bijvoorbeeld naar plaatsen in het Prinsdom Luik, zoals de Grenskerk in het Weerterbos (de Grashut) of Beverbeek (Weerderhuis) bij Hamont. Dat betekende verlopen ! Daarom verrezen er schuil- of schuurkerken. Eerst in het geheim, later oogluikend toegelaten. Soms tegen betaling van steekpenningen! In 1681 kregen de Heezenaren toestemming om in het huidige centrum van hun dorp een schuilkerk te bouwen (lokatie Emmerikstraat), en daar de h.mis bij te wonen. Vanaf circa 1800 werd er geen godsdienst meer voorgetrokken; dank zij Napoleon. Die had immers Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap! (Liberté, Egalité et Fraternité) ingevoerd. De kerken van de katholieken waren tussen 1648 en 1800 in handen van de protestanten. Omdat zij in katholieke streken met weinigen waren, konden of wilden zij aan het onderhoud van de genaaste kerken niet veel aandacht besteden. Ook in Heeze was de oude kerk dusdanig vervallen dat ze gesloopt moest worden. Bovendien deed zich geleidelijk aan een verschuiving van bewoning voor. Men trok van de hogere zandgronden naar het vruchtbare dal van de beek, de Aa. En de baron zorgde voor werkgelegenheid in het centrum, er kwam industrie. In 1833 werd een nieuwe kerk (Waterstaatskerk) in gebruik genomen op de plaats waar nu gemeenschapscentrum D'n Toversnest staat. Na circa 100 jaar werd een nieuwe kerk gebouwd; die in 1933 werd ingezegend.

Het gehucht Heezerenbosch grenst aan een groot natuurgebied met heide, vennen, stuifduinen en bossen (vooral vliegdennen; zo genoemd omdat zij ontstaan zijn uit zaad wat met de wind is meegewaaid en terecht is gekomen op de hei, in een zandverstuiving of ergens anders in een ruigte). Aan het einde van de verharde weg (begin fietspad) treft men rechts nog enkele bolle akkers aan. Deze zijn destijds ontstaan tijdens de “potstalcultuur”. Het bemesten van de akkers gebeurde door middel van dierlijke mest vermengd met heideplagsel .Men kende hier nog geen kunstmest, die werd aan het begin van de vorige eeuw in ons land pas ingevoerd. Door mest en plagsel vermengd op het land te brengen, werden de akkers elk jaar enkele centimeters opgehoogd. Na verloop van tientallen jaren ontstonden zo de ‘bolle akkers’. Links en rechts van het fietspad kan men nog een beetje ‘echte natuur’ onderscheiden: moslaag – kruidlaag – struiklaag en bomenlaag zijn nog aanwezig. Het fietspad ‘ de oude Baan’ - begin vorige eeuw een verbindingroute tussen het kasteel in Heeze van baron van Tuyll van Serooskerken en Landgoed Valkenhorst van jhr.Loudon; loopt nu over een viaduct over de snelweg A2 in de richting van de Heezer Hut. Links van het fietspad bevindt zich het natuurgebied de Spinsterberg. In juli 1976 woedde hier een grote brand. In 1986 had men plannen om op de Spinsterberg een grote golfbaan aan te leggen (Philips). Het IVN heeft zich toen met hand en tand hier tegen verzet met als resultaat dat de Raad van State besloot : dit gebied blijft altijd ‘natuur’ ! Het gebied is nu van Brabants Landschap. Schotse Hooglanders doen de begrazing.

Aangekomen bij de Heezer Hut ziet men rechts de Greveschutweg genoemd naar de familie Greve die hier destijds woonde. Lang geleden bestond er een handelsroute die vanuit Geldrop richting Belgische grens liep. Pleisterplaatsen aan deze route waren: de Paassensche Hut, de Aalster Hut (ook bekend als de Hut van Mie Peels, dikwijls verbasterd tot Mie Pils), de Heezer Hut en de Leender Brug (Leenderbrug). De afstand naar de volgende pleisterplaats was meestal een uur gaans, zoals met dat uitdrukke. De route is nu nog redelijk te traceren.

Het Leenderbos, ook wel Boswachterij Leende geheten, wordt beheerd door Staatsbosbeheer. Het is een gebied van ongeveer 2400 hectaren. Circa 900 ha daarvan is aangeplant met grove den. Voorheen was het een groot heide- en vennengebied – uitstekend geschikt voor de valkenvangst - afgewisseld met moerassen, akkertjes omringd door houtwallen (geriefhout), bosschages en stuifduinen. De akkers werden ‘kampkes’ of enclaves genoemd. Het bos is aangeplant na de in 1929 ontstane economische crisis. De aanplant was bedoeld als werkverschaffingsproject. Er waren in de jaren dertig immers veel werklozen. Voor de beplanting werd vooral de grove den gekozen. Men wilde de bomen op termijn gebruiken als stuthout in de Limburgse kolenmijnen. Het hout van de grove den bezit de eigenschap hoorbaar te kraken voordat het onder een bepaalde belasting gaat breken. Het kraken vormde dan een waarschuwing aan de mijnwerkers (kompels) om zich uit de voeten te maken. Voor de aanplant was het nodig de bodem ongeveer 60 cm diep om te spitten, vanwege de harde oerlaag en her en der voorkomende leemlagen. Er waren circa 300 werklozen uit de verre omgeving tewerkgesteld. Onder hen ook mannen die niet gewend waren handenarbeid te verrichten. De arbeiders werden met bussen aangevoerd. Vanaf de verharde weg Leende-Valkenswaard moesten ze aanvankelijk steeds verder naar hun werkplek lopen, over moeilijk begaanbaar ‘klapzand’. Ze klaagden daarover en daarom werd er kronkelend door het bos richting Belgische grens een klinkerweg aangelegd, ‘werkverschaffingsweg’ genoemd. Na de Tweede Wereldoorlog is de weg geasfalteerd. Giraal geldverkeer bestond nog niet, daarom kregen de werkers hun loon handje-contantje uitbetaald. Dat gebeurde in een speciaal daarvoor gebouwd houten schuurtje, de ‘betaalhut’ genaamd. De hut staat naast de werkverschaffingsweg en is inmiddels tot ‘cultuurhistorisch monument’ verheven. Toen WO-II uitbrak, werden de werkzaamheden stilgelegd. Het bos werd aangelegd volgens de zogenoemde ‘vermicellistructuur’. Aan de ene kant losse bospercelen omrand met een singel gevarieerde loofbomen. Dit om bij brand zoveel mogelijk het overslaan van het vuur van het ene naar het andere perceel te

voorkomen. Ook de brede paden tussen de percelen moesten daartoe bijdragen. Ze werden kronkelig aangelegd om de groeiende bezoekersstroom de indruk te bezorgen dat ze nagenoeg de enigen in het bos waren. De laatste jaren komt er meer variatie in het bos, meer inlandse bomen. Het bos heeft nu meerdere functies niet alleen als productiebos, maar vooral ook als recreatiebos. Bovendien krijgt de natuur steeds meer een belangrijkere plaats: grote open stukken (onder andere het Laagveld), broedplaatsen, poelen, natte zones, brede open banen, waardoor diverse diersoorten zich beter van de ene naar de andere plaats kunnen begeven.

Doorfietsend op het Strijperpad treft men aan de rechterzijde een in aanbouw verkerende Heimolen (Brabantsche Stendermolen) aan. Twee Leendse mannen zijn al enkele jaren bezig om de windmolen op driekwart schaal na te bouwen. Deze molen stond tot november 1940 – toen een storm hem verwoestte – aan de andere kant van deze ‘staatsbossen’, nabij hotel-restaurant Jagershorst en het Molenbergviaduct in de A2. Nabij de oude plek zijn nog de restanten van de molenput aanwezig. Het water daarin werd gebruikt bij het slijpen van de molenstenen.

Alvorens aan te komen op de Kapelstraat in Leenderstrijp staat rechts op een verhoging (heuvel) in het landschap een veldkapelletje, toegewijd aan Sint Jan de Doper, de schutspatroon van de buurtschap Strijp. Omstreeks 1450 stond hier een veel grotere kapel met wel drie altaren, respectievelijk voor Sint Jan – het Heilig Kruis en Sint Anna. Op Strijp heeft men een Sint Jansgilde, een Sintjanbasisschool en een Sintjanskruidenierswinkel. In de middeleeuwen bezat de graaf van Horne de patronaatsrechten: benoemen van een priester, de opbrengsten van de collecten en de tiendrechten, een vorm van belasting bestaande uit een tiende van de oogst. Rond 1450 droeg de pastoor van Leende, Egidius da Campo, in opdracht van Van Horne wel een keer of drie per week de mis op de kapel. De pastoor werd hiervoor vergoed in natura om in zijn onderhoud te voorzien. Daarvoor werden enkele akkers 'beboerd'. De opbrengst was bestemd voor de instandhouding van de kapel. Een van de veldnamen op Strijp luidt nog de Jansborg.

In de protestantse periode, na de Vrede van Munster, raakte de Strijper kapel in verval. Er was niet veel meer van over toen de katholieken ze begin 19de eeuw terugkregen. Pas in 1855 werd de huidige kapel gebouwd. De patronaatsrechten – van Van Horne overgegaan op de Van Tuyll van Serooskerkens – horen nu aan de parochie Sint Petrus'Banden van Leende. Het gilde Sint Jan Baptista zorgt voor het onderhoud van de kapel. Ook organiseert dit gilde elk jaar sinds 1974 (500-jarig bestaan van de Leendse parochiekerk) op de naamdag van Sint Jan – 24 juni - een openluchtmis bij 'het kapelleke'. Bij die gelegenheid worden ook door gelovigen meegebrachte Sint Janstrossen – een speciaal samengesteld

veldboeket met natuurlijk het geneeskrachtige sintjanskruid erin – gewijd. De trossen worden bij thuiskomst aan de buitendeur gehangen om onheil over de bewoners af te weren.

De Riesten op Strijp is een natuurgebied met een hoge natuurwetenschappelijke waarde. Vooraan rechts bevindt zich een oude boerderij (huisnummer 2) die nog heeft toebehoord aan de familie Bluijssen, voorouders van emeritus bisschop Jan Bluijssen van Den Bosch. De naam de Riesten kan komen van riet, maar ook van rijt wat uitwatering of beek betekent. Het gebied bestaat uit elzenbroekbossen, wilgenstruwelen afgewisseld met ‘blauwe’ graslanden (weilanden die niet bemest worden en waarvan het maaisel altijd wordt afgevoerd) en natte beemden . Enkele tientallen jaren geleden stroomde door dit gebied de Strijper Aa. Deze vindt haar oorsprong in het Goor bij Soerendonk. In 1973 vond de ruilverkaveling Budel – Strijper Aa plaats en is de Aa vergraven, gekanaliseerd. Een en ander is ook te zien op het informatiepaneel, wat zich langs de fietspad bevindt. De gedachten gaan nu weer uit om de oude loop van deze beek weer in ere te herstellen; zodat zij zich straks weer meanderend door het landschap kan voort bewegen.

Komend door de Burgemeester Vogelslaan passeert men op een kruising met een zandweg aan de linkerkant een gedenkteken : een oorlogsmonument. Het herinnert aan de dood die

drie jongemannen uit Leende in juni 1943 vonden toen ze een blindganger wilden demonteren. Een bom die een geallieerd vliegtuig had afgeworpen om aan zijn Duitse belager(s) te kunnen ontkomen. Aan de Oosterikkerdijk staat - ongeveer op het middelpunt van de drie kerkdorpen van de gemeente Heeze-Leende - een bronzen sculptuur die de eenheid binnen de gemeente Heeze-Leende moet symboliseren, het Driedorpenpunt.

Sterksel is het kleinste van de drie kerkdorpen. In 1172 verkocht “Herbertus” Heer van Heeze, Sterksel aan de Norbertijner Abdij van Averbode. Deze monniken hebben in de middeleeuwen veel gedaan voor de agrarische ontwikkeling. In 1653 werd Sterksel in kaart gebracht in opdracht van de Abdij. Er waren toen vijf pachtboerderijen, een kapel en een kloosterhoeve : Huize Sterksel gelegen aan de huidige Averbodeweg. De kloosterhoeve werd bewoond door een Norbertijn en enkele broeders. Door de Franse Revolutie dreigde Sterksel in Franse handen te vallen. De Abdij besloot Sterksel toen te verkopen aan de welgestelde Leendenaar Adriaan Pompen. In 1892 bouwden diens nazaten het huidige Huize Sterksel, maar ook nog een jachthuis en enkele boerderijen. In 1914 verkochten de erven Pompen Sterksel aan makelaar D. Willems uit Antwerpen. Deze nam zelf zijn intrek in Huize Sterksel. Samen met enkele industriëlen richtte Willems in 1915 de NV Heerlijkheid Sterksel op – aandelenkapitaal driehonderdduizend gulden – gefinancierd door de Hanzebank in Den Bosch. Doel was van Sterksel een tuindorp te maken. Woeste gronden werden ontgonnen, Turfven en Peelven werden drooggelegd. Hiervoor werd ongeveer 6 km Sterksels Kanaal gegraven. Voor de ontginning maakte men vooral gebruik van ossen als

trekkracht. Vandaar het standbeeld van een os in het centrum van Sterksel en de naam Ossenrijk met carnaval. Voor de ontginning werd zelfs een spoorlijntje aangelegd, als spoormonument nog te zien aan de Kloosterlaan.

In 1923 is de Hanzebank failliet gegaan en maatschappij De Heerlijkheid werd meegesleurd. Een tuindorp is het dus niet geworden. Wel kwamen tal van landbouwers uit alle delen van het land naar Sterksel om er een boerenbestaan op te bouwen. Na WO-II kwam er toch nog een klein tuindorp in de vorm van het Churchillpark.

Het Grand Hotel Sterksel werd gekocht door de Witte Paters (van kardinaal Lavig rie), die het verbouwden tot Sint Paulus College, een klein seminarie. Intussen afgebroken.

De Congregatie Broeders van de Heilige Jozef bouwden Providentia, een inrichting voor de verpleging en verzorging van zwakzinnigen. Ook Witte Zusters hebben een tijdlang een rusthuis gehad in Sterksel. In Sterksel waren dus drie congregaties werkzaam. Ter ere daarvan staat bij de parochiekerk een monument, vlakbij de graftombe van Adriaan Pompen. Door de tweede wereldoorlog zijn er geen Sterkselnaren om het leven gekomen. Uit dankbaarheid is aan de Ten Brakeweg een Mariakapel gebouwd.

Wandelend of fietsend komt men over het terrein van Providentia. Een bezoek aan het kerkhof is beslist de moeite waard. Daarna voert de tocht langs camping Recrenova en passeert men het Varkensproefbedrijf. Op de hoek Vlaamseweg – Lange Bleek ligt het oorlogsmonument mei 1940. Het is in 1990 onthuld en geadopteerd door De

Berkenschutse, een onderwijscentrum van Epilepsiecentrum Kempenhaeghe, tussen Sterksel en Heeze. In Sterksel bevindt zich ook een onderwijsinrichting voor hoogbegaafden.

Wanneer men in de Boschlaan de eerste brug passeert - over de Sterkselse Aa - is aan de linker kant de voormalige ijskelder van het Kasteel Heeze te zien. Vroeger kapte kasteelpersoneel in de winter ijsblokken uit de bevroren kasteelgracht. Die blokken werden in de ijskelder opgeslagen - dikke muren/dubbelwandig - en konden zo lang bewaard blijven. Sinds de kelder niet meer voor ijsopslag gebruikt wordt, is hij in verval geraakt. In 1983 kreeg de afdeling Heeze-Leende van het IVN toestemming van de baron om de kelder op te knappen. Nu vormt de kelder een welkome verblijfplaats voor vleermuizen.

Kasteel Heeze - Huys te Eymerick - bestaat al vanaf de Middeleeuwen en was het eigendom van de Heren van Heeze, in eerste instantie de adellijke familie Van Horne. Een van de eerste Heren was Herbertus. Vandaar de naam Herbertusbossen voor het natuurgebied bij het kasteel. In 1658 werd de Heerlijkheid Heeze, Leende en Zesgehuchten (drie latere gemeenten) verkocht aan de baron van Dorestadt, Albert Snoeckaert van Schauburg. Deze gaf aan de bekende architect Pieter Post de opdracht een grote burcht te bouwen op de plaats van het oude kasteel Eymerick. Het ontwerp van Post bleek echter veel te duur voor de baron. Het huidige kasteel was oorspronkelijk bedoeld als toegangspoort en stalgebouw voor het nieuwe kasteel. Van de bouw daarvan werd evenwel afgezien vanwege de hoge kosten. Omdat de familie Snoeckaert zich wilde vestigen in de voorbouw werd besloten er nog een verdieping op te bouwen: het huidige kasteel. Zoals op meer plaatsen in Brabant is Kasteel Heeze gebouwd op een plek waar twee beken samenstromen: De Sterkselse Aa en de Groote Aa. Het vergemakkelijkt de aanleg van een gracht om het kasteel als verdediging en voor het verkrijgen van ijsblokken in de winter. In 1759 – nu dus 250 jaar geleden – kwam het kasteel in bezit van de familie van Tuyll van Serooskerken. Die liet het kasteel aanpassen aan de eisen van de tijd. Zo kwam er een Engelse Tuin, als reactie op de Franse Stijl met veel lijnen enzovoort, gelegen aan de andere kant van de Boschlaan. In het begin van de 20^e eeuw werden er nog een paar dienstwoningen bijgebouwd; een tuinmanswoning in de tuin en een Jagerswoning, genaamd Jachtlust. Sinds 1981 is het kasteel in beheer bij de Stichting

Kasteel Heeze. Bij de toegangspoort van het kasteel, vlak voor de brug, staan een paar monumentale bomen, waaronder een ruim twee eeuwen oude beuk. Deze staat schuin en is inwendig aangetast door een zwam. Toch trotseert hij nog steeds de tand des tijds!

Bij de Strabrechtse Heide zullen velen denken: puur natuur. Dat is echter niet zo. Zou men de heide aan haar natuurlijk lot overlaten dan zal ze snel begroeid raken met allerlei struiken en vooral berken en grove den. Het is nog maar een eeuw geleden - voor de uitvinding van de kunstmest - dat de heide in stand gehouden werd door het voortdurend plaggen (zoden afsteken) voor in de potstal. Iedere boer plagde elk jaar wel enkele hectaren hei. En omdat de geplagde hei wel vijf jaar nodig had om zich te herstellen en opnieuw geplagd te worden, bleef ze bestaan. Nu houdt men de hei in stand door mechanisch plaggen, gecontroleerd afbranden en vooral op natuurlijke wijze door de inzet van schapen en runderen. Het jaarlijks verwijderen van ongewenste jonge opstand door enthousiaste vrijwilligers - onder anderen van het IVN - helpt ook een handje. De heidestruik is een pioniersplant. Heeft maar weinig voedsel nodig en gedijt dus goed op schrale grond. De schrale grond wordt echter ook verrijkt, door de neerslag van vuile lucht. Waardoor onder meer het pijpenstrootje tussen de heidestruiken welig tiert. De struikhei treft men aan op de hogere delen, dophei op de lagere, natte delen, bijvoorbeeld dicht bij een ven.

Een 'Plaetse' is een driehoekig plein, de nabootsing van een Frankische driehoek, zoals nederzettingen er vroeger uitgezien moeten hebben. Op een plaetse bevonden zich een eiken opstand en een bluskuil, een plukkumkuil gebruikt voor bluswater bij brand, om het vee te drinken en om bieten en rapen in schoon te wassen. Om zo'n plein situeerde men boerderijen, een schaapskooi, stallen en akkers. Op deze plaetse treft men ook een heidetuin aan die een bezoek zeker de moeite waard maakt. In de omgeving bevindt zich ook een insectentuin. In de nabije toekomst zal er ook een informatiecentrum verschijnen.

Richting de kom van Heeze passeert men een brug over de Kleine Dommel. We zijn dan op de Rul. We steken de rotonde in de Geldropse weg over en nemen meteen over het spoor (na P voor vrachtwagens) het fietspad rechts, die een stuk langs de spoorlijn oploopt. We komen dan in het gehucht Kreijl, waar zich de Nicasiuskapel bevindt. Op deze plaats zou het geboortehuis van Nicasius gestaan hebben. Nicasius is een van de Martelaren van Gorkum. Hij werd in 1515 in Heeze geboren, studeerde aan de universiteit van Leuven, werd priester en trad in bij de Franciscaner Minderbroeders in Leuven. Later had hij zijn standplaats in Leiden, Haarlem en ten slotte in Gorkum. In 1572, tijdens de Tachtigjarige Oorlog (1568 – 1648), werd Nicasius, samen met 18 medebroeders door de Watergeuzen gevangen

genomen, gemarteld en op 9 juli in Den Briel opgehangen. Sinds 1959 wordt hier jaarlijks op zondag op of na zijn sterfdag een heilige mis opgedragen.

Wij vervolgen onze tocht nu over het fietspad “het Bels lijntje “. Hoe komt men aan deze naam? In 1866 werd de spoorlijn Eindhoven – Valkenswaard – Hasselt – Luik in gebruik genomen. Kolen uit de omgeving van Luik konden dan naar Utrecht en Amsterdam vervoerd worden en vandaar verder. Het personenvervoer liep niet zo goed als gedacht, reeds in 1921 werden diverse haltes opgeheven. Rond 1939 werd de lijn gesloten voor reizigersverkeer, wel bleven nog de zogenaamde ‘Philipstreinen’ rijden. In 1951 werd de lijn definitief gesloten. Omdat de Belgische regering er op stond dat de lijn gehandhaafd werd, werd besloten de lijn via Geldrop te laten lopen. Daar het goederenvervoer steeds meer afnam – de opkomst van het aardgas en de concurrentie met het wegvervoer - , vervielen de treinen. De laatste goederentrein reed in 1974. Over het tracé werd daarna een fietspad aangelegd van Geldrop naar Heeze-Leende. Aangekomen op Heeze-Leende hebben wij de ronde voltooid.

IVN Afdeling Heeze-Leende / JS 11042010.

